

Pierwszy poważny program reform na Ukrainie

2 czerwca prezydencki komitet ds. reform zatwierdził kompleksowy program reform ekonomiczno-społecznych na lata 2010–2014. Program trafnie diagnozuje problemy i wyzwania, przed którymi stoi Ukraina i systemowo przedstawia propozycje reform. Najważniejszym pytaniem jest, czy i w jakim zakresie zostanie on zrealizowany.

Przygotowany pod kierownictwem Iryny Akimowej program reform ekonomicznych i społecznych wskazuje na systemowe podejście i odpowiada na większość wyzwań – obejmuje pełne spektrum reform dotyczących m.in. stabilizacji finansów publicznych, liberalizacji działalności gospodarczej, pomocy socjalnej, reformy emerytalnej, zmiany zasad finansowania ochrony zdrowia, oświaty i nauki, ale także reform sektorowych, np. w energetyce, rolnictwie, finansach. Zapowiada też reformy samorządową i administracyjno-terytorialną, bez których realizacja istotnej części proponowanych zmian będzie niemożliwa. Istotnym założeniem jest szerokie uwzględnianie rozwiązań prawnych, norm i standardów UE włącznie ze wskazaniem konkretnych dyrektyw. Słabością programu jest zbyt ogólnikowość części propozycji, brak rachunku kosztów poszczególnych rozwiązań oraz wskaźników pozwalających na ocenę stopnia realizacji celów na poszczególnych etapach. Dopracowaniem mechanizmów realizacji reform zajmuje się grupa robocza pod kierownictwem premiera Mykoły Azarowa. Autorzy programu zapowiedzieli również jego dopracowanie w ciągu miesiąca. Być może pozwoli to na usunięcie niedociągnięć, ale może też zmodyfikować istotę proponowanych reform.

Planowane zmiany mogą uderzać na różnych etapach w interesy ukraińskich oligarchów, biurokracji i samych polityków ryzykujących spadkiem poparcia społecznego ze względu na koszty liberalizacji cen i taryf. Rodzi to pytanie, czy wystarczająca jest wola polityczna i czy wystarczy determinacji w realizacji kompleksu przedstawionych reform. <AnG>